

tager den Konsekvens af et eller andet Lovforslags Forkastelse, som de jo er fuldt Herre over at tage. Og som Situationen ligger, er jeg ganske enig med den ærede sidste Taler (Jørgen Berthelsen) i, at det vilde være, jeg synes ret letsindigt at gaa til en Forkastelse af det Lovforslag, der her er Tale om. Jeg vil i hvert Fald ikke gøre det.

Til det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) maa jeg ogsaa sige et Par Ord. Han spurgte, om Stillingen var blevet saa meget gunstigere for Landejendomsbesiddere specielt, end den var i Foraaret, da der var et stort Flertal i vort Parti imod Ejendomsskyldloven. Nej, det er den desværre ikke; men som Situationen laa i Foraaret, havde jeg den Gang den Opfattelse, at dersom den højtærede Finansminister havde villet gaa med til forhøjede Jernbanetakster og forhøjet Luxusbeskatning paa en eller flere Artikler, saa vilde man den Gang have givet ham ogsaa Ejendomsskyldloven. Det er muligt, at jeg bedømte Situationen fejl; men saaledes bedømte jeg den, og saaledes udtalte jeg mig den Gang, og skønt det jo er givet, at en saadan Udtalelse ikke kan staa ved Magt i Tid og Evighed — naar Forholdene er forandrede, saa er ingen bundet ved en saadan Udtalelse, og allermindst, naar man ikke selv har fremsat den —, saa er Forholdene i hvert Tilfælde ikke i denne Henseende saa meget forandrede, at jeg kan finde mig løst fra den Udtalelse; jeg da kom med overfor den højtærede Finansminister, og det saa meget mindre, som Situationen er den, at selv om Forholdene for Landbruget og maaske for de faste Ejendomsbesiddere i Almindelighed er blevet forringet — de er det særlig for Landbruget —, saa er Statens finansielle Tilstand ogsaa i høj Grad blevet forringet, saa det ene opvejer det andet. Det ærede Medlem nævnte Kornordningen. Ja, den lagde store Byrder paa Landbruget, det skal jeg indrømme saa villigt som nogen; maaske for store; jeg havde ikke megen Indflydelse paa den, jeg var nemlig ikke Medlem af det Udvalg, som havde den Sag til Behandling, og det kan være, at Udvalget ikke tilstrækkeligt har varetaget Landbrugets Interesser. Naa, det skal jeg nu ikke sige; men denné Lov er nu en Gang vedtaget, og jeg mener saa, at det Spørgsmaal kan ikke faa afgørende Betydning ved denne Lejlighed, hvor vi staar og skal vedtage Skattelove til Dækning af Udgifter ved Kornloven og til mange andre Foranstaltninger.

Det ærede Medlem mente ikke, at Landmændene eller de faste Ejendomsbe-

siddere havde nogen privilegeret Stilling. De skulde, naar der var Tale om Formue- og Indkomstskat, svare denne ligesom alle andre. Ja, det manglede ogsaa blot, at der skulde sættes ind i Formue- og Indtægtskatteloven, at denne gjaldt ikke for Landbrugerne. Det vilde Landbrugerne selv vist meget betakke sig for. Nej, selvfølgelig skal de Landmænd, der er over Grænsen for, hvad der er sat som Grænse nedad i Formue- og Indtægtskatteloven, svare Skat af deres Formue og Indtægt ligesom andre Borgere i Staten; men hvad jeg siger, er, at Ejere af faste Ejendomme har den privilegerede Stilling, at de ejer Landet i Læ af, under Beskyttelse af Landets Love, og derfor synes jeg ikke, at det vilde være tiltalende, om de vilde unddrage sig at yde deres lille Bidrag til Statens Fornødenheder just i Egenskab af Ejere af de faste Ejendomme. Jeg tror heller ikke, at de vil unddrage sig dette. Jeg tror, at de fleste Ejendomsbesiddere, specielt ogsaa Landbrugerne, hvor jeg er kendt med Forholdene, vil finde det ganske rimeligt, at de under de foreliggende Forhold, hvor vi i saa høj Grad maa dreje paa Skatteskruen, maa svare et ekstra lille Bidrag, som jeg vel nok kan kalde en Ydelse af 55 Øre pr. 1,000 Kr. Det er jo dog ikke noget, der kan trykke nogen i Knæ. — Der er meget store Skatter til Kommunerne, baade til Sogne-, By- og Amtskommunerne, siger det ærede Medlem — ja, det er der; men selvfølgelig maa de Skatter udredes af de vedkommende Sogne-, By- og Amtskommuners Beboere; anderledes kan det ikke være, uden for saa vidt Udgifterne betales af Statskassen i større og større Omfang. Det er jo muligt, at disse Skatter fordeles uretfærdigt, unrigtigt, men det Spørgsmaal maa da tages op og rettes ved en anden Lejlighed, og der foregaar jo for øvrigt en stadig Forbedring i den Henseende med Hensyn til Skatterne til Amtskommunerne. En Gang var det alene Hartkornet, der betalte disse, men nu fordeles de mere og mere efter Ejendomsskyld, og derved kommer andre Borgere end Landboerne ogsaa med til at svare disse Skatter.

De Oplysninger, som det ærede Medlem talte om, at det Udvalg, som i forrige Samling behandlede Ejendomsskyldlovsforslaget, havde faaet, har jeg endnu ikke set, og jeg kan derfor ikke udtale mig om dem. Jeg hører nu, at den højtærede Finansminister har det Indtryk, at det Udvalg, som det ærede Medlem gav af disse Oplysninger, ikke giver noget ganske klart og korrekt Billede af, hvorledes Forholdet